

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Ek/2031/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123375781
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Kocka
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123375781.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/X, XXX XX E., práv. zast.: JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r.o., so sídlom Šoltésovej 346/1, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 860 654, proti povinnému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2/0, 812 72 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 00 151 866, o vymoženie 15.856,76 Eur, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Andreou Ondrejkovou, so sídlom exekútorského úradu Na križovatkách 47, 821 04 Bratislava, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd exekúciu podľa § 61k ods.1 písm. a) z a s t a v u j e.
- II. Oprávnenému náhradu trov n e p r i z n á v a.
- III. Súdnemu exekútorovi p r i z n á v a náhradu trov exekúcie vo výške 36,- Eur, ktoré zaväzuje zaplatiť oprávneného v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 10.08.2023 domáhal od povinného vymoženia 15.856,76 Eur a to na základe exekučného titulu – uznesenia Okresného súdu Žilina, sp.zn. 4Cpr/2/2012-682 zo dňa 17.05.2023.
2. Na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súd dňa 08.09.2023 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Andreu Ondrejkovú, so sídlom exekútorského úradu Na križovatkách 47, 821 04 Bratislava.
3. Povinný podal u súdneho exekútora v zákonnej lehote návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedol, že „exekučný titul – uznesenie Okresného súdu v Žiline sp.zn. 4Cpr/2/2012-682 zo dňa 17.05.2023 schválil súdny zmier, na základe ktorého žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni celkovú sumu 45.836,68 Eur titulom náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru. Z vyplatennej náhrady mzdy oprávneného je zamestnávateľ povinný zabezpečiť odvodové povinnosti podľa z.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, podľa z.č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a daňové povinnosti podľa z.č. 595/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov. Príjem z pracovného pomeru podlieha dani z príjmov fyzických osôb a je príjmom zo závislej činnosti podľa § 5 ods. 1 písm. a) z.č. 595/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, pričom preddavok na daň sa zrazí pri výplate alebo pri poukázaní zamestnancovi. V prípade, ak by si zamestnávateľ nespĺnil uvedené povinnosti, dopustil by sa porušenia zákona a vznikol by mu proti oprávnenému nárok na bezdôvodné obohatenie. Na základe uvedeného je preukázané, že zamestnávateľ odviezol poisťné a príspevky spolu vo výške 15.739,32 Eur. Svoje tvrdenie preukazujeme listinnými dôkazmi - výkazom poisťného a príspevkov, výplatnou páskou za júl 2023. Tvrdenie, že povinný si nespĺnil povinnosť uloženú mu exekučným titulom je nepravdivé. Na základe uvedeného povinný navrhuje exekučné konanie zastaviť, z dôvodu naplnenia podmienok § 61k ods.1 písm.d) z.č. 233/1995 Z. z.“

4. K návrhu povinného sa vyjadril aj oprávnený, ktorý so zastavením exekúcie nesúhlasil, pričom uviedol, že uznesením Okresného súdu Žilina, sp.zn. 4Cpr/2/2012-682 zo dňa 17.05. 2023 uzavrel s povinným súdny zmier, na základe ktorého mu mal povinný zaplatiť náhradu mzdy, ktorá bola riadne špecifikovaná celkom vo výške 45.836,68 Eur spolu s úrokmi z omeškania, všetko do 60 dní po právoplatnosti uznesenia. Uvedené súdne rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 06.06.2023 a vykonateľnosť 08.08.2023 a týmto súdnym rozhodnutím sú účastníci konania viazaní. Povinný plnil len čiastočne, keď zaplatil náhradu mzdy vo výške 29.979,92 Eur, pričom nedoplatok predstavuje 15.856,76 Eur s tým, že úroky z omeškania uhradil pri prepočte z celej prisúdenej istiny 45.836,68 Eur celkom vo výške 15.744,86 Eur bez ohľadu na to, že celková suma 45.836,68 Eur oprávnenému uhradená nebola. Povinný vo svojom návrhu uvádza, že z vyplnenej náhrady mzdy je zamestnávateľ povinný zabezpečiť odvodové povinnosti, pričom celkovo odviezol sumu 15.739,32 Eur. Uvádzané skutočnosti popiera, pretože mu bola vyplatená len suma vo výške 29.979,92 Eur, pričom povinný bol zaviazaný na úhradu náhrady mzdy, po zrátaní všetkých uplatnených nárokov, vo výške 45.836,68 Eur. Žalobou na plnenie sa voči povinnému domáhal určitého plnenia, ktoré z daného právneho vzťahu plynulo. Rozhodnutie o priznaní určitej čiastky je exekučným titulom, na základe ktorého musí žalovaný (povinný) splniť určitú povinnosť po jeho právoplatnosti a vykonateľnosti. Ďalej uviedol, že nebol v žiadnom pomere s povinným ohľadne výkonu práce, jednalo sa o náhradu mzdy, ku ktorej bol povinný zaviazaný a preto od tejto prisúdenej sumy nemohol jednostranne odrátať a uhradiť iným subjektom poistné a daň, ktoré neboli z exekučného titulu oprávnenými, keďže týmto nebola priznaná exekučným titulom žiadna suma. Nakoľko povinný nedoplatok vo výške 15.856,76 Eur na jeho účet do dnešného dňa neuhradil, exekučné konanie je vedené oprávnene a preto žiadal v exekúcií pokračovať. Zároveň si voči povinnému uplatnil nárok na náhradu trov za vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 207,17 Eur.

5. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak:

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,

e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

7. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Podľa § 139a zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, ak súd rozhodol o neplatnosti skončenia právneho vzťahu zamestnanca k zamestnávateľovi, vymeriavací základ za každý kalendárny mesiac neplatne skončené právneho vzťahu zamestnanca k zamestnávateľovi je časť príjmu plynúceho z neplatne skončeného právneho vzťahu zamestnanca k zamestnávateľovi pripadajúca na každý taký kalendárny mesiac; § 138 ods. 1, 6, 8 až 12 a 17 platí rovnako.

11. Podľa § 13 ods. 15 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak súd rozhodol o nároku na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru (ďalej len „náhrada mzdy“) zamestnanca k zamestnávateľovi, zamestnávateľ vo výkaze podľa § 20 ods. 1 uvedie zamestnanca za obdobie neplatného skončenia pracovného pomeru; ustanovenia o minimálnej výške preddavku sa nepoužijú. Náhrada mzdy je vymeriavacím základom zamestnanca v kalendárnom mesiaci, v ktorom bola zúčtovaná. Na ročné zúčtovanie poisťného z náhrady mzdy ustanovenia o ročnom zúčtovaní poisťného platia rovnako. V prípade mimosúdneho vyrovnania sporu sa postupuje rovnako.

12. Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 595/2003 Z. z. o daní z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o daní z príjmov“), príjmami zo závislej činnosti sú príjmy zo súčasného alebo z prechádzajúceho pracovnoprávneho vzťahu, služobného pomeru, štátnozamestnaneckého pomeru alebo členského pomeru, alebo z obdobného vzťahu, v ktorom je daňovník pri výkone práce pre platiteľa príjmu povinný dodržiavať pokyny alebo príkazy platiteľa príjmu a podiel na zisku (dividenda) vyplatený obchodnou spoločnosťou alebo družstvom zamestnancovi bez účasti na základnom imaní tejto spoločnosti alebo družstva.

13. Podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona o daní z príjmov, zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, vyberie preddavok na daň zo zdaniteľnej mzdy z výnimkou uvedenou v odseku 8. Zdaniteľnou mzdou je úhrn zdaniteľných príjmov zo závislej činnosti zúčtovaných a vyplatených zamestnancovi za kalendárny mesiac alebo zdaňovacie obdobie, znížený o sumy zrazené na poisťné a príspevky, ktoré je povinný platiť zamestnanec.

14. Podľa § 35 ods. 3 zákona o daní z príjmov, preddavok na daň sa zrazí pri výplate alebo pri poukázaní, alebo pri pripísaní zdaniteľnej mzdy zamestnancovi k dobru bez ohľadu na to, za ktoré obdobie sa táto zdaniteľná mzda vypláca. Ak zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, vykonáva vyúčtovanie príjmov zo závislej činnosti mesačne, zrazí preddavok na daň pri vyúčtovaní zdaniteľnej mzdy za uplynulý kalendárny mesiac.

15. Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce, ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

16. Podľa § 131 ods. 1 Zákonníka práce, zo mzdy zamestnanca zamestnávateľ prednostne vykoná zrážky poisťného na sociálne poistenie, preddavkov poisťného na verejné zdravotné poistenie, nedoplatku z ročného zúčtovania preddavkov na verejné zdravotné poistenie, príspevku na doplnkové dôchodkové sporenie, ktoré platí zamestnanec podľa osobitného predpisu, zrážky preddavku na daň alebo dane, nedoplatku preddavku na daň, daňového nedoplatku, nedoplatku, ktorý vznikol zavinením daňovníka na preddavku na daň a na dani vrátane príslušenstva a nedoplatku z ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti.

17. Podľa § 134 ods. 1 Zákonníka práce, priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len „priemerný zárobok“) zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Doba práce nadčas, za ktorú bola dosiahnutá mzda za prácu nadčas zúčtovaná podľa § 121 ods. 4 poslednej vety, sa započítava do obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období, v ktorom bola dosiahnutá mzda za prácu nadčas zaúčtovaná. Do zúčtovacej mzdy podľa prvej vety sa nezahŕňa mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§ 96 ods. 3) a do obdobia odpracovaného zamestnancom sa nezahŕňa čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku.

18. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

19. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného a dospel k záveru, že je dôvodný. Exekučným titulom - uznesením Okresného súdu Žilina, sp.zn. 4Cpr/2/2012-682 zo dňa 17.05.2023 bol schválený zmiar, podľa ktorého bol povinný zaviazaný zaplatiť oprávnenému náhradu mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru v celkovej sume 45.836,68 Eur spolu s úrokmi z omeškania. Na základe predložených dôkazov (výpis z účtu oprávneného, výplatná páska oprávneného) ako aj zhodného tvrdenia účastníkov mal súd za preukázané, že povinný uhradil oprávnenému dňa 01.08.2023 náhradu mzdy vo výške 29.979,92 Eur a dňa 03.08.2023 všetky úroky z omeškania vo výške 15.744,86 Eur.

20. Oprávnený bol toho názoru, že povinný nesplnil celý vymáhaný nárok, nakoľko mu ešte zostáva uhradiť náhradu mzdy vo výške 15.856,76 Eur a preto podal návrh na vykonanie exekúcie, v ktorom žiadal vymôcť uvedenú sumu. S týmto tvrdením však nesúhlasil povinný, ktorý vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že svoj záväzok voči oprávnenému riadne splnil, nakoľko z celkovej náhrady mzdy vo výške 45.836,68 Eur pred jej vyplatením oprávnenému zrazil zákonnú daň z príjmu a odvody na zdravotné a sociálne poistenie. Výsledná suma, ktorú poukázal na účet oprávneného tak predstavovala 29.979,92 Eur.

21. Spornou otázkou, s ktorou sa musel súd vysporiadať pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie tak bolo to, či povinný riadne splnil svoj nárok priznaný exekučným titulom a či je povinný ako zamestnávateľ povinný ponížiť náhradu mzdy o zákonné odvody predtým, ako ju vyplatí oprávnenému. K tejto problematike súd uvádza, že pod náhradou mzdy je potrebné rozumieť to, že sa nejedná o ekvivalent mzdy, ktorú si zamestnanec nemohol zarábať v dôsledku toho, že mu zamestnávateľ znemožnil konať prácu, ku ktorej sa zaviazal podľa pracovnej zmluvy a ku ktorej bol tiež schopný a ochotný, ale má povahu satisfakcie voči zamestnancovi a súčasne aj sankcie voči zamestnávateľovi, ktorý bezdôvodne pristúpil k zrušeniu pracovného pomeru výpoveďou. Poskytnutie náhrady mzdy je teda dôsledkom nesplnenia povinnosti zo strany zamestnávateľa prideľovať zamestnancovi trvajúcemu na tom, aby ho zamestnával naďalej, prácu podľa pracovnej zmluvy. Zákon týmto spôsobom sleduje, aby zamestnancovi bola reparovaná ujma, ktorú utrpel následkom protiprávneho postupu zamestnávateľa. Vyslovenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a následne priznanie náhrady mzdy plynúcej z tohto neplatného skončenia súdom, je pre každého zamestnanca zadosťučinením a dovolaním sa spravodlivosti voči nezákonnému a nesprávnemu postupu zamestnávateľa. Náhrada mzdy plynúca z neplatného skončenia pracovného pomeru má pre zamestnanca vždy kompenzačný a satisfakčný charakter, pretože mu nahrádza mzdu za obdobie, počas ktorého nemohol pre zamestnávateľa vykonávať prácu z dôvodu, že s ním zamestnávateľ neplatne skončil pracovný pomer. Predpokladom priznania náhrady mzdy plynúcej z neplatného skončenia pracovného pomeru je vždy rozhodnutie súdu o určenie neplatnosti právneho úkonu, ktorým zamestnávateľ skončil pracovný pomer so zamestnancom. Na mieste je potrebné dodať, že náhrada mzdy, ktorá vyplýva z neplatne skončeného pracovného pomeru, okrem uvedených funkcií patrí medzi príjmy, ktoré sa považujú za vymeriavací základ na sociálne poistenie, zdravotné poistenie a na platenie preddavku na daň z príjmov podľa osobitných všeobecne záväzných právnych predpisov.

22. Je všeobecne zaužívanou súdnou praxou pri priznávaní náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru sumou vychádzajúcou z priemerného zárobku zamestnanca zisteného z hrubej mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období, teda sumou brutto, pretože náhrada mzdy sa v zmysle § 118 ods. 2 Zákonníka práce za mzdu nepovažuje a § 79 ods. 1 Zákonníka práce neustanovuje, že pri náhrade mzdy sa vychádza z priemerného mesačného čistého zárobku. Súdny teda v zásade nemá povinnosť, a inak to nebolo ani v posudzovanom prípade, uviesť vo výroku súdneho rozhodnutia sumu náhrady mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru v čistom, t.j. netto. Je úlohou zamestnávateľa v zmysle osobitných právnych predpisov uvedených vyššie v tomto odôvodnení vykonať povinné zrážky na poisťovňu a na preddavku na daň až potom, ako súd právoplatne rozhodne o neplatnosti skončenia pracovnoprávneho vzťahu zamestnanca k zamestnávateľovi. Preto, ak oprávnenému súd priznal exekučným titulom náhradu mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru bez odrátania povinných zrážok na poisťovňu a na preddavku na daň z príjmu, má povinný ako zamestnávateľ povinnosť vykonať zákonné zrážky podľa zákona o sociálnom poistení, zákona o zdravotnom poistení a zákona o dani z príjmov.

23. Povinný ako zamestnávateľ teda na základe vyššie uvedeného osobitné všeobecné záväzné právne predpisy zaväzujú, aby v prípade vyplatenia náhrady mzdy (brutto) z právoplatného a vykonateľného exekučného titulu vychádzal z týchto predpisov a vykonal povinné zrážky zamestnancovi na poisťovňu a preddavok na daň z príjmu a až potom vyplatil čistú náhradu mzdy oprávnenému. Z povinným predloženého dôkazu - výplatnej pásky za obdobie 7/2023 má súd za preukázané, že zamestnávateľ zúčtoval odvody zamestnanca v celkovej výške 15.856,76 Eur (nie 15.739,32 tak ako zjavne mylne uviedol povinný vo svojom návrhu) z jeho hrubej náhrady mzdy priznanej exekučným titulom t.j. zo sumy 45.836,68 Eur. Na základe uvedeného tak uhradil oprávnenému sumu 29.979,92 Eur (45.836,68 Eur náhrada mzdy brutto - 15.856,76 Eur odvody) a teda súd konštatuje, že povinný postupoval správne, keď pred vyplatením náhrady mzdy z nej zrazil povinné odvody a svoj záväzok voči povinnému tak riadne splnil ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

24. Vzhľadom na uvedené skutočnosti tak súd o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodol tak, že mu v celom rozsahu vyhovel a exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil.

25. Podľa § 199a ods. 1,2 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

26. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

27. Podľa § 199d ods. 1,2 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

28. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymożenie práva na peňazné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

29. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

30. Podľa § 256 ods. 1 a 2 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

31. Pri rozhodovaní o trovách oprávneného súd aplikujúc vyššie citované ustanovenia dospel k záveru, že procesne neúspešný oprávnený nesie zodpovednosť na tom, že došlo k zastaveniu exekúcie, nakoľko podal nedôvodný návrh na vykonanie exekúcie a preto mu v zmysle § 256 CSP ich náhradu nepriznal. O trovách povinného súd nerozhodoval, nakoľko mu žiadne nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnil.

32. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

33. Podľa § 197 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

34. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

35. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

36. Podľa § 21 ods. 1 Vyhlášky č. 68/2017 Z.z Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

37. Podľa § 21 ods. 2 prvej vety Vyhlášky, náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie.

38. Podľa § 22 ods. 1 a 2 Vyhlášky, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur. Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

39. V exekučnom konaní zásadne platí, že trovy exekúcie hradí vždy povinný, pričom táto zásada, platí aj pri zastavení exekúcie. Výnimkou z tejto zásady je ustanovenie § 199c Exekučného poriadku, podľa ktorého súd môže, prípadne musí, za určitých okolností zaviazat' na náhradu trov exekúcie oprávneného a to je situácia, ak došlo k zastaveniu exekúcie jeho zavinením, čo je aj tento prípad. Povinný splnil vymáhaný nárok ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, avšak oprávnený sa napriek tomu domáhal núteného výkonu rozhodnutia, t.z. že návrh podal nedôvodne a preto musel súd exekúciu zastaviť. Vzhľadom na uvedené tak súd na náhradu trov súdneho exekútora, pozostávajúcich z paušálnych výdavkov a DPH v celkovej výške 36,- Eur, zaviazal oprávneného.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.